

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimæ Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. II. Prima mensura gloriæ, quam sanctissima Virgo possidet in cœlo,
est gratia, quam habuit in terris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

Sanctis) mensuretur tribus, juxta communem doctrinam Theologorum: Primum est gratia, secundum sunt merita, tertium est amor Dei; Ecce rationem hujus, quam afferunt. Affirmant illam dari, vel ut hæreditatem Filiorum DEI, vel ut remunerationem servorum Dei; vel ut finem ultimum amicorum Dei: Velut hæreditas mensuratur per gratiam, quæ nos adoptat in filios Dei; velut remuneratio mensuratur per merita, quæ

dignos nos reddunt ad recipiendum pretiosam mercedem istam; velut finis ultimus mensuratur per amorem qui est pondus, quod tendere nos facit ad illam, velut ad centrum quietis nostræ æternæ: apprehende tres hæc mensuras, gratiam, merita, amorem, & vide, an assequi possis per illas cognitionem, quanta sit magnitudo gloriæ Virginis Sanctissimæ.

* * *

ARGUMENTUM.

Prima mensura gloriæ, quam Sanctissima Virgo possidet in cælo, est gratia, quam habuit in terris.

ARTICULUS II.

Rom. 6.

Cum gloria non sit nisi gratia consummata, sicut gratia est gloria incepta, certum est, quod quilibet Beatorum recipiat in cælo gloriam juxta mensuram gratiarum quas habuerit in terris. Jam universim agnoscimus nonnisi tres gratiarum species. Prima est gratia innocentia: Secunda est gratia Redemptionis, tertia est gratia, quæ nuncupari potest divina, vel DEVS ipse; & omnes tres recepit Sanctissima Virgo in omni sua abundantia.

Prima est gratia status innocentia, quæ DEVS replevit Proto- parentem nostrum Adam, quando formavit ipsum ab initio, velut perfectissimum opus manuum sua-

R. P. Isaac, Consultat. Tom. III.

rum. Dederat is ipsi ab initio gratiam quandam supernaturalem tam copiosam, tamque abundantem, ut haberet, unde eadem repletet omnes suos posteros, faciens ipsos nasci suos filios, nasci quoque fecisset filios Dei; sic omnes Sancti fuissent, antequam ratione præditi, sicque ratione quâdam capientes possessionem cæli, antequam solum suis attigissent pedibus terram. O Beatam conditionem hominum, si ipsorum Proto- parens firmus stetit in hoc statu gratia, nimirum innocentia suæ? Poterant de ipso dici hæc verba Ecclesiastici: *Vos admirabile, opus ex cæli.* Sed cheu fragilis erat, cumque ad nostram infelicitatem sub-

SSSS

lacua

Omnes filij Adam habent causam plorandi in natiuitate.

latus esset in sublime, cecidit, & contritus est. Et sicut dicit sanctus Augustinus, replevit totum uniuersum ruinæ suæ fragmentis, perditusque totus fuit tum pro se tum pro nobis. O deplorandam ruinam? Quantus dolor, quod omnes hæc infinitæ gratiæ statûs innocentia, omnésque coronæ gloriæ, quæ illarum fuissent fructus, fuerint deperditæ unico duntaxat peccato. Plorate filij Adam, plorate inconsolabiliter omnes usque in finem sæculorum. O quanta uobis omnibus est ansa, nascendi plorando, uti facitis, & intrandi in mundum lacrymantibus oculis?

Sed itane, interrogavi ipsum, totus afflictus: An omnes hæc gratiæ statûs innocentia, deperditæ sunt absque damni faciendi remedio? Et omnis gloria, quæ exin redundasset in DEVM, remanet suppressa penitus? An igitur hæc omnia perire in perpetuum?

Non, respondit mihi: Nam si Adam deperdidit omnem gratiam felicitis huius statûs innocentia, Sanctissima Virgo iterum inuenit illam, & recollegit totam integram in Personâ suâ. Hem, quis tibi hoc dixit? Angelus è Paradiso, qui cum missus esset à Deo ad salutandum ipsam velut Matrem suam, a uere ipsam iussit luculentissimis hisce uerbis: *Ne timeas MARIA, inuenisti gratiam apud Dominum: Noli metuere MARIA, quantumuis sis Filia Adæ, qui fuit*

Gratia statûs innocentia fuit iterum inuenta & possessa à Sanctissima Virgine.

infelix aded, ut perderet gratiam innocentia, quam acceperat à Deo. Ne timeas, participaturam te ex ipsius perditione; contremiscat sceleratus hic, seque abscondat præ confusione uerborum infidelitatis suæ, sed tu ne metue, eod quod inuenis illam, illamque possideas totam integram: *Inuenisti gratiam apud Dominum: Hoc sane admirandum mihi uidetur, dicebam illi, & captu admodum difficile.*

Itane me credere uelles, quod omnes, eaque abundantissimæ gratiæ, quas perdidit Adam pro seipso, & totâ posteritate suâ, quando dilapsus est è statu innocentia, receptæ iterum sint, absque ullâ illarum iacturâ, à solâ Sanctissima Virgine? Hem, quam difficultatem inuenis in hoc, reposuit mihi, si memineris quæstionem esse de Matre Dei, quæ sola maioris est, quàm Adam, & omnis ipsius posteritas. Attende solummodò jus legis humanæ, illudque interroga, quid hæc in parte æquum esse iudicaret?

Propone tibi familiam compositionem è maximo numero personarum prædicitam, si contingat mori omnes, exceptâ unicâ remanente in uitâ, nonne æquum est, ut ipsa adeat hæreditatem rerum omnium, quæ mortuæ sunt, & sola intret in possessionem omnium bonorum familiarum? Imò præcul dubio. Jam ecce quid accidit in magnâ familiâ Adæ? Ipse erat ditissimus,

mus,

mus; & omnes ipsius filij similiter; sed mortuus est ipse, & omnes ipsius filij mortui sunt cum ipso, per solum ipsius peccatum; nonnisi unica & sola Sanctissima Virgo remansit in vitâ, eoque illa nunquam participaverit e peccato ipsius; æquissimum igitur est, ut ipsa universalem agat hæredem

bonorum totius familiæ. O quàm locuples ipsa est igitur ex hac parte? O DEUS? Quis dinumerare possit omnem abundantiam bonorum ipsius? Et tamen nonnisi adhuc tertia pars est illarum, quas possidet, gratiarum; aliarum duarum genera adhuc latius se se diffundunt.

§. I.

*Gratia Redemptionis replebat animam
Sanctissimæ Virginis.*

ALia quædam gratia replebat ipsius animam, quæ erat adhuc abundantior & nobilior absque comparatione, quàm fuerat gratia Adæ: Hæc erat gratia JESU Christi, quæ appellari debet gratia Redemptionis; hæc data non fuit Virgini Sanctissimæ velut supplementum gratiæ innocentæ, eoque hæc habuerit, sed velut ejusdem augmentum, velutque novus thesaurus gratiæ pretiosioris & diviniore; & ideo idem Angelus, qui salutaverat jam ipsam gratiâ plenam, assecurando illam, quod plena esset ex eo, quod invenerat: *Ave gratiâ plena, invenisti gratiam;* post hæc illi loquitur de alia quædam novarum super abundantia gratiarum, quas Spiritus Sanctus illi daturus erat. Hem, quæ esse potest hæc gratia, quæ supposebat jam in ipsâ illam innocentæ, nisi gratia Redemptoris? Spiritus Sanctus superveniet in te.

Videtur habuisse ipsa jus omnino particulare ad possessionem totius hujus gratiæ, eoque ipsa sit Mater Auctoris omnium gratiarum Redemptionis. Ad quem pertinent fructus, nisi ad ipsum, ad quem pertinet arbor producens illos? Ad quem igitur melius pertinent omnes gratiæ Redemptionis nisi ad Sanctissimam Virginem? Nonne est illi jus quoddam naturale in filium suum Unigenitum JESUM Christum, qui illas progignit omnes, velut fructus Incarnationis suæ? Alij participare ex ijs possunt, juxta quod placuerit misericordiæ DEI ipsius dare plus vel minus; sed Sanctissima Virgo jus habet illas exoptulandi omnes veluti ad se pertinentes; Et ideo Sanctus Hieronymus hæc super re exarata reliquit memoranda hæc verba: *Cæteris per partes prestat, in MARIAM vero totius gratia,*

Omnes gratiæ Redemptionis spectant ad Sanctissimam Virginem,

S. Hieronymus ser. de Adam,

tie, qua in Christo est, plenitudo venit.

Quam ingens est Oceanus gratiarum Redemptionis, quæ ubi vis & semper dimanarunt in omnes filios Adæ, quæ sanctificarunt tot peccatores, quæ produxerunt omni loco & omni tempore miliones Sanctorum & Sanctarum, quæque nondum cessant replere indes cælum & terram miraculosis prorsus fructibus Redemptionis? Et dicere, quod omnes gratiæ, quarum plenitudo integra est in Redemptore, sint etiam in sanctissima Virgine absque divisione. O Deus! quanta abundantia divitiarum! quantum miraculum! quantum prodigium gratiarum in sanctissima Virgine!

Eja quæso, dicebam ipsi, cave sis, ne loquaris nimium; videris nimium mihi dicere, dum inquis, quod tota plenitudo gratiarum Redemptionis, quæ est in JESU Christo, sit etiam in Sanctissima Virgine: an nullam inter ipsos statuis inæqualitatem? an nullam inter ipsos observas differentiam? an efficere vis Matrem ex integro æqualem Filio suo in gratia? Metuendum est, ne Criticorum nonnullis sis scandalo, dum ita te audiunt loquentem; siquidem idem fermè est, ipsam esse Deum, sicut ipse est Filius.

Differentia inter plenitudinē gratiarum JE-
Non, respondit mihi sapientissimè Thrasilus, non metuo, me excessurum, dum loquor cum San-

cto Hieronymo; ille non statuit inæqualitatem inter abundantiam gratiarum, quas habent; siquidem ipse non errat dicendo, illas esse omnes in uno, & omnes esse in altera; bene tamen observat differentiam in modo possidendi illas; hinc quando hanc profert sententiam. In MARIAM totius gratiæ, quæ in Christo est, plenitudo venit, mox adjungit hæc verba necessaria: *quanquam aliter*, id est, aliâ ratione; In quo autem consistit hæc alia ratio? interrogavi ipsum, observans bene, quid dicturus erat: Respondit mihi Thrasilus; Consistit in hoc, quod hæc gratia sit in Filio tanquam in principio illum producente; Et non sit in Matre, nisi tanquam in digno subjecto, gratiam Filij sui recipiente: Filius gratiæ illius est Dominus, Mater fidelis illius est depositaria: Filius possidet illam velut proprium suum bonum, quod impertitur miseris ex misericordiâ, prout illi placuerit, & quando illi placuerit: Mater non habet illam in potestate suâ, nisi tanquam thesaurum Filij sui, in quem ob amorem ipsius erga se, Matrisque Dei dignitatem tantam habet auctoritatem, ut dispertiat illas, quibus vult, quando vult, & quantum vult: Hæc sunt verba Sancti Bernardini Senensis in sermone de Nativitate Virginis, ubi apertè dicit: *Virtutes & gratia Spiritûs Sancti, quibus vult, quando vult, & quantum vult,*
per

su Christi
& Sanctiss.
mæ Virg.
ais.

Thras
dus e
lius u
Dacia
per an
& nos
gratia
& Filij
Sancti
Virgini
gratia
non p
Quam

s. Bernard.
serm. de
Nativ. B.V.

Alber
Mari
cap. 2.

per manus ipsius administrantur.

Quid adjici possit ad hoc, ut ostendatur magnitudo gratiarum ipsius, quæ vera sunt mensura gloriæ ipsius; omnes nimirum gratiæ status innocentie perditæ ab Adamo, & inventa à MARIA; omnes gratiæ status Redemptionis productæ à JESU Christo, & receptæ velut sacrum Depositum à divinâ ipsius Matre. Nonne hæc

omnia sunt, quæ dici possunt? Non, non solum duo hæc sunt tituli divitiarum thesauri ipsius, restat tertius, qui solus majoris est duobus cæteris. Hem, qualis est, iste, interrogavi ipsum? Est gratia divina, respondit mihi Thrasylus, id est, Deus ipse: Bene intende animum considerationi hujus prodigij.

* * *

§. II.

Gratia divina MARIE est DEUS ipse.

Quod est natura, non est gratia, & quod est gratia, non est natura: Filius Dei non est gratia respectu Patris hic æterni, sed est natura, eod quod producat is ipsum naturaliter: Sed idem Filius unicus est gratia respectu sanctissimæ Matris suæ, eod quod, quamvis hæc ipsum producat naturaliter ex propria suâ substantiâ, ex naturâ tamen non fit, quod existat ipsius Mater; hoc enim est ex gratiâ: poterat ipsa esse Mater Filij ex naturâ, sed non est Mater Filij Dei, nisi ex gratiâ: non est ex naturâ, quod sit Mater Virgo; non est ex naturâ, quod conceperit ipsum de Spiritu Sancto, est ex gratiâ; non est ex naturâ, quod pepererit ipsum absque dolore, est ex gratiâ.

Albertus Magnus in hæc Evangelij verba: *Invenisti gratiam apud Dominum*, abreptus est à zelo pic-

catis suæ, ut diceret: *Invenisti gratiam increatam*: Omnes alie gratiæ sunt creatæ; nunquam fuit gratia increata nisi solus Filius Dei; ipse etiam non est gratia nisi pro te solâ, ô sanctissima Virgo, eod quod datus sit tibi gratuitò, ut esset Filius tuus naturalis; siquidem Filius naturalis Dei Patris, est etiam Filius tuus naturalis; sed est per naturam, in quantum homo, & est per gratiam, in quantum Deus, & incomprehensibili cum prodigio Filius tuus per naturam, est etiam Filius tuus per gratiam: In hoc, quod sit Filius tuus per naturam, habes ipsum communem cum Patre æterno; sed quod sit etiam Filius per gratiam, habes hoc particulare, quod non habeat Patrem æternum; siquidem id gratia tua est, & non ipsius, non est imperfectio in ipso, sed est magna perfectio in te: O prodigium! O miraculum! Id

S s s s ;

quod

Christi
sanctissimæ
Virginis

Uterque Christi-
stus est Fili-
us unicus
Patris sui
per naturâ
& non per
gratiam:
& Filius est
sanctissimæ
Virginis per
gratiam, &
non per na-
turam.

ernard.
inf.
de
iv. B. V.

Albertus in
Mariæ.
cap. 257.

Pulchra do-
ctrina B. Al-
berti Magni

quod natura est Patri æterno, voluit fieri gratia, ut daret se tibi & esset mensura gloriæ tuæ; Pater est infinita ratione Sanctus per naturam, & MARIA redditur quodammodo infinita ratione magna & sancta per privilegium: hoc sanè supremum gratiarum ipsius est fastigium.

Huc igitur statuendæ sunt columnæ Herculis, & dicendum: *Non plus ultra*: siquidem si confiderentur omnes tres gratiarum ordines; gratia status innocentiae;

gratia Redemptionis; & gratia in creatâ, quæ est ipse Deus; omnes tres Unitas invenire est in sanctissima Virgine. Quid igitur faciendum restat, nisi ut posito velut certo fundamento, quod gratia, quàm ipsa recepit in terris, sit mensura gloriæ, quàm possidet in cœlis, manibus modò attripias hanc mensuram, ut experiaris, an cognoscere per illam possis omnem illarum magnitudinem; an facere id potes? tanta, & dic tecum ipse.

§. III.

 Applicatio hujus mensuræ.

Omnis gratia & omnis gloriæ status innocentiae est in sanctissima Virgine. **C**um verum sit, accepisse ipsam in terris omnem abundantiam gratiarum, status innocentiae, quæ distributæ Adam & omnibus filiis ejus, fuissent ex eis totidem Sanctos, quorum quilibet possederet suum gradum gloriæ in æternitate: Cum omnia, quæ perdita fuerant in Adam, inventa iterum sint à Sanctissima Virgine, & omnia in ipsius recolligantur personâ; sequitur ergo ipsam solam possidere omnem gloriam, quàm ipsi recepissent à Deo, si suam conservassent gratiam: Hæc, quousque excreverunt hæc? Considera bene, omnia successivè supputa, pondera rem probe in totâ suâ latitudine, in suâ duratione, in suâ magnitudine, & vide, an comprehendere possis ip-

sam: Sed integrum sæculum ad hæc non sufficeret: & postquam unicâ duntaxat horâ id ponderaveris, mens tua fatigabitur, confunderetur, obruetur: Opprimetur à gloriâ; fitebitur à magnitudine hujus gloriæ, se obrui & annihilari. Ira, fiteberis impotentiam tuam: Non nisi vastam hæc video amplitudinem, quod meus non peringeret animus, ad concipiendam omnem gloriæ Sanctissimæ Virginis magnificentiam; nunquam hæc ratio comprehensurus sum ipsam.

Iterum incipe secundum facere **O**mnis gratia & omnis gloriæ status innocentiae est in sanctissima Virgine. **C**um verum sit, accepisse ipsam in terris omnem abundantiam gratiarum, status innocentiae, quæ distributæ Adam & omnibus filiis ejus, fuissent ex eis totidem Sanctos, quorum quilibet possederet suum gradum gloriæ in æternitate: Cum omnia, quæ perdita fuerant in Adam, inventa iterum sint à Sanctissima Virgine, & omnia in ipsius recolligantur personâ; sequitur ergo ipsam solam possidere omnem gloriam, quàm ipsi recepissent à Deo, si suam conservassent gratiam: Hæc, quousque excreverunt hæc? Considera bene, omnia successivè supputa, pondera rem probe in totâ suâ latitudine, in suâ duratione, in suâ magnitudine, & vide, an comprehendere possis ip-

&

Et omnis plenitudo, quæ erat in Redemptore, etiam fuerit in divi-
nâ ipsius Matre, deducitur clarè,
quòd omnis gloria, quæ respon-
det huic gratiæ, sit etiam unita in
personâ ipsius, ad coronandum ip-
sam in cælis: certum est enim,
gratiam esse mensuram gloriæ:
Quousque hæc quoque excre-
sent, si illa sigillatam velis enumerare?
an putas, si exactè & ad am-
plissimè dimetiaris, te illa comprehen-
surum? Quid est hoc, nisi videre
omnes portiones gloriæ, innume-
rabilis & velut infinitæ hujus multi-
tudinis Sanctorum in cælo & in ter-
rà, conjungi & uniri inter se, ad
constituendam nonnisi unicam co-
ronam gloriæ pro ipsâ solâ? Pon-
dera id seridè, & contende ut com-
prehendas; antequam quartam so-
lummodò horæ partem in laborio-
sa hæc consideratione exegeris, ani-
mus tuus se totum videbit absorp-
tum, totum stupidum, & in ad-
mirationem abreptum, ubi nil co-
gitare amplius, nec dicere poterit,
nisi: O gloria MARIÆ quàm es
admirabilis! O gloria Matris Dei,
quàm es incomprehensibilis!

Intellectus tuus naturalis, cum
assuetus sit judicare res modò suo
humano, judicabit forsitan impossi-
bile, tantas magnificentias unitas
esse in unicâ solâ creaturâ; sed tene
& crede illud per hanc veritatem
fidei, quòd quæstio hæc sit de Ma-
tre Dei, quòdque, cum Deus Pa-
ter æqualiter ipsi communicaverit

fecunditatem suam divinam, nihil
tam magni cogitari possit, quia
Deus majora & plura adhuc ipsi sit
impertitus.

Sed quid tandem hoc erit, si Deus vo-
adnitatis terribè dimetiri magnitudi-
nem ipsius gloriæ, per ultimum fa-
stigium ipsius gratiæ, quæ est gra-
tia divina? Gratia, quæ tam spe-
cialis est ipsi, ut nemo alius un-
quam quàm ipsa, factus fuerit par-
ticeps illius; Gratia quæ in tantum
sublimata est super omnes alias, ut
omni careat mensurâ! Quid hoc
erit, si adhuc applices hanc regu-
lam, dicasque tecum ipse: Gratia
sanctissimæ Virginis est mensura ip-
sius gloriæ; Jam hæc mensura est
Deus ipse, vel saltem divina ipsius
Maternitas: siquidem Filius ipsius
Unigenitus, & ipsius Deus, qui na-
tura est respectu Patris sui, est gra-
tia pro illâ. Quousque tandem
hoc excreset? quid cogitabis?
quidque dices? O Deus! claude
oculos, suspende omnes cogitatio-
nes tuas, supprime omnia tua ver-
ba, altum tene silentium, & in a-
byssis tui nihili absconde te; ad-
mirare, reverere, adora id, quòd
nec tu, nec ullus creatus intellectus
potest comprehendere.

Nihilominus, ne statuas tuo in
intellectui, ut refragetur magnis hi-
sce veritatibus; cave, ne credas
difficiliter illas, eòquòd nimium
nostrum excedant captum; sed po-
tius tene, ipsistantè magis esse ve-
ras, quantò magis sunt in com-
prehen-

luit, ut infi-
nita sua
magnitudo
mensura ef-
fecit gloriæ
sanctissimæ
Virginis.

Non ces-
sulendus est
nostrè in-
tellectus
naturalis in
illis, quæ De-
um, vel sanctis-
simam

ipſius Ma-
trem con-
cernunt.

prehensibiles: Omnia, quæ con-
cernunt Majestatem Dei, & digni-
tatem Matris, ipſius, tam magna
sunt, ut, quidquid concipere pos-
sumus, non accedat ad ea: hinc
pro eo, ut cogitemus vel dicamus;
Id comprehendendo, dicamus auda-
cter: Non comprehendo; eas hæc
est, quæ omne transcendit id, quod
noſter capit intellectus. Sed de-

fectus hic est, cui nunquam non su-
mus obnoxij, quod judicemus res
Dei juxta modum nostrum. Et ideo
non nisi abjectè semper cogitamus
& loquimur de illius, & nisi intel-
lectus noſter naturalis elevetur per
fidem, aliter facere non possumus.
Ecce primam mensuram gloriæ
Sanctissimæ Virginis, quæ est ip-
sius gratia. Jam videtur secundam.

ARGUMENTUM.

*Secunda mensura gloriæ, quam Sanctissima Virgo
possidet in cælo, sunt ipsius merita.*

ARTICULUS III.

D. Thom.
II. P. 2. q. 95.
a. 4.

AD cognoscendum magnitudi-
nem alicujus Remunera-
tionis, cognoscenda est
magnitudo meriti; si enim hæc
datur juxta regulas justitiæ, par-
esse debet merito; Et ad cogno-
scendum magnitudinem meriti,
Sanctus Thomas hanc affert regu-
lâ: *Quantitas meriti ex duobus
potest pensari, uno modo ex radi-
ce charitatis, alio modo ex clari-
tate operis.* Vult dicere, ad judi-
candam de magnitudine meriti,
potissimum attendi debent duo;
primum, dignitas personæ, quæ
agit; secundum, excellentia ope-
ris, quod facit.

Dignitas
personæ est
mensura ip-
sius meriti.

Si attendas ex unâ parte digni-
tatem personæ, quæ agit, est Mâ-
ter DEI; & quid dicere te putas,
dum dicis Mater DEI? An nôsti,
quantum sit ipsius meritum? Est

persona dignissima post tres divi-
nas personas. An nôsti, quantum
sit meritum personæ JESU Chri-
sti? Est ejusmodi, ut omnes Do-
ctores Catholici unanimiter di-
cant, ipsum meruisse infinitâ ra-
tione in omnibus actionibus vitæ
sue, etiam minimis; ita ut unicum
ipſius verbum, unica ipſius cogi-
tatio, unicus ictus oculi, unica
respiratio, unicus passus, omnia
denique in ipſo fuerint valoris &
meriti infiniti; & tota hujus, quam
afferunt, ratio est infinita dignitas
personæ ipsius: Erat hæc nempe
persona meriti infiniti.

Jam post primam hanc perso-
nam, immediatè succedit persona
Sanctissimæ Virginis: Illa quidem
tam digna non est, neque tanti
meriti, sicut ipse; assimilatur tamen,
tamque propè accedit ad ipsum,
quam

Jesus Chri-
stus meruit
infinitâ ra-
tione in
omnibus, &
post illum
Sanctissima

quan-